

MEMORIE URBANĂ ȘI CONTINUITATE / *Urban Memory and Continuity*

Șef lucrări dr. arh / *Assist. Prof. PhD Arch.*

Marina MIHĂILĂ

arh_marina@yahoo.com

REZUMAT

Moștenirea culturală se referă la patrimoniul construit, de spațiile urbane conservate, de activități și tendințe urbane, dar și de stăruința de a completa, în spirit unitar, prin continuitate, valorile consacrate.

Memoria urbană se referă la identificarea imaginilor, - ca proporție, culoare, detaliu, siluetă, ambianță. Perceperea liniilor spațiului în profunzime ține de regăsirea obiectelor arhitecturale care au definit istoria și memoria locurilor.

Suma acestor elemente este esențială pentru imaginea memoriei și replicarea ei în amintire.

Identitatea ține de 'sensul spațiului', și este extensia după care o persoană poate recunoaște un loc ca formă existentă distinctă de alt loc, având unicitate, particularitate, caracter propriu. Sensul depinde de forma spațiului și de calitatea sa, dar și de cultură, temperament, statut, experiență, curenta acuitate a observatorului.

Articolul exemplifică aceste idei legate de noțiunile de memorie urbană și continuitate prin descrierea unor proiecte semnificative.

Secvențe: despre memoria în general, tipuri de memorie, memorii uitate, lipsa memoriei, managementul și conversia memoriei, experiment.

Cuvinte cheie: spiritul locului – 'genius-loci' / spiritul timpului – 'zeitgeist', continuitate, 'place'/'non-place', timp, cultură, patrimoniu.

ABSTRACT

Cultural heritage is related to the build patrimony, to the preserved urban areas, urban activities and tendencies, but also to the perseverance to complete, in the spirit of a unitary space, through continuity, the established values.

Memory is related to the identification of images, as a proportion, color, detail, silhouette and atmosphere.

Perception of deep space lines is related to the retrieval of objects that defined architectural history and memory locations. The sum of these elements is essential for memory image and its replication in mind.

Identity is related to the 'space sense', and it is the extension from which a person could recognize a space as a distinct existing form, different from another one, being unique, particularity, and having its own characteristics. The sense depends on the shape space and its quality, but also on culture, temperament, status, experience, and current acuity of the observer.

This paper exemplifies these ideas related to urban memory and continuity by describing some significant projects.

Sequences: about memory in generally, types of memory, forgotten memories, missing memory, management and re-conversion of memory, experiments.

Keywords: spirit of place - 'genius-loci', spirit of time - 'zeitgeist', continuity, 'place'/'non-place', time, heritage.

Motto: "Arhitectura nu este doar arta de a construi, este o disciplină foarte complexă, care interpretează istoria, tehnologia, și schimbările din societate" (Andrea Branzi)

Motto: "Architecture is not only the art of building, it is a very complex discipline that interprets history, technology and changes in society." (Andrea Branzi)

București - Spațiu al memoriei / Bucharest — A space of memory
Foto / Photo: © Marina Mihăilă

Despre memorie în general

"Universul se poate organiza în jurul unui ansamblu de puncte focale, sau poate fi divizat în regiuni cărora le dăm nume, sau poate fi brăzdat de itinerarii cunoscute. Pe cât de inepuizabile par indiciile pe care un om le poate alege pentru a diferenția universul său, pe atât de variate sunt metodele de orientare, - acestea lămurind mijloacele pe care le folosim astăzi, pentru a regăsi, repera, propria noastră ființă în lumea urbană" (Kevin Lynch, *Image of the City*)
Întâmplări mai mari sau mai mici sunt prezente în **spațiul memoriei urbane.**

Le știm din povestiri, sau ne face plăcere să le descoperim când facem cunoștință cu un oraș.

Povestea spațiului-oraș este o istorie aplicată, emoțională, și face ca spațiul să devină un loc. Ontologia spațială ține de memorie, dar și de capacitatea sitului de a o înmagazina.

About memory in general

"The Universe could be organized around a set of focal points, or could be divided into regions which give names, or may be crossed by known routes. As endless seem to be the clues that a man could choose to differentiate his universe, the more varied are the methods of guidance, clarifying these means that we use today to find, reference, our own being in the urban world." Kevin Lynch, *Image of the City*.
Large and small events are present in urban memory space.

We know all these from stories, and we are pleased to discover when we meet the city.

The city-space story is an applied history, emotional, and makes the space to become a place. Ontology relates to spatial memory, but also to space capacity to store it.

București, Calea Victoriei:
Palatul Telefoanelor, Hotel Novotel, Hotel Continental /
*Bucharest, Calea Victoriei:
Telephone Palace, Novotel Hotel, Continental Hotel*
Foto / Photo: © Marina Mihăilă

București, Calea Victoriei: Palatul Știrbei /
Bucharest, Calea Victoriei: Știrbei Palace
Foto / Photo: © Marina Mihăilă

Înțelegerea memoriei în contemporaneitate se află cumva între spiritul locului și spiritului timpului/ **între *genius loci* și *zeitgeist***.

Parcurgerea spațiului nu depinde decât de sens, dispoziția către decodificarea 'semnelor' și de accentul pus în spațiu de obiectele arhitecturale sau urbane. Trecătorii nu sunt decât martorii atmosferei actuale, și a măsurii amintirii ce se citește prin comportamentul urban, lumina din ochi sau starea de confort pe care o resimt la contactul cu locul.

Clădirile sunt, cel mai adesea, martorele istoriilor trecute, iar povestea timpului lor inițial le deconspiră prin stil și atitudine față de oraș — citim mai mult sau mai puțin, în funcție de starea și cunoașterea personală, stări și frânturi de viață de altă dată, sau de prestanță urbană, sau statală.

Moștenirea culturală ține de patrimoniul construit, de spațiile urbane conservate, de activități și tendințe urbane, dar și de stăruința de a completa, în spirit unitar, prin continuitate, valorile consacrate.

*Understanding memory in contemporaneity is somehow between the spirit of place and spirit of time, between *genius-loci* and *zeitgeist*.*

Going through the space depends not only of meaning, available to decode 'signs', but also of emphasis in architectural and urban space objects. Passers by are only the witnessing of current atmosphere and measure of memory that is read by the urban behavior, light from the eyes, or state of comfort they feel in contact with space.

Buildings are most often witnessed of past history, and story of their original times discloses them through style and city attitude — we read more or less, depending on condition and personal knowledge, states and other bits of life time city state or prestige.

Cultural heritage is related to the build patrimony, to the preserved urban areas, urban activities and tendencies, but also to the perseverance to complete, in the spirit of a unitary space, through continuity, the established values.

Memoria urbană se referă la identificarea imaginilor, - ca proporție, culoare, detaliu, siluetă, ambianță. Perceperea liniilor spațiului în profunzime ține de regăsirea obiectelor arhitecturale care au definit istoria și memoria locurilor.

Suma acestor elemente este esențială pentru imaginea memoriei și replicarea ei în amintire.

Identitatea ține de 'sensul spațiului', și este extensia după care o persoană poate recunoaște un loc ca formă existentă distinctă de alt loc, având unicitate, particularitate, caracter propriu. Sensul depinde de forma spațiului și de calitatea sa, dar și de cultură, temperament, statut, experiență, curenta acuitate a observatorului.

Sensul unui spațiu particular va varia la diferiți observatori, ca și abilitatea lor diferită de a percepe. Sensul unei așezări, claritatea cu care poate fi percepută și identificată, ușurința cu care elementele sale vin în contact cu alte evenimente și locuri, este o reprezentare coerentă mentală a timpului și spațiului, și această reprezentare ne **relevă existența unei identități continue, ca sumă de identități trecute, menținute și viitoare.**

Procesul identificării și memoriei se poate defini și prin capacitatea subtilă a locului de a acumula implementări repetate de simboluri, tradiții corespunzătoare modelelor arhetipale, amintiri, la care se corelează timpul universal și cel prezent.

Schimbările aduse unui spațiu țin de epocă, putere și politică, și în particular de politici urbane, de întâmplări ce țin de teoria hazardului și dezastrelor, sau pur și simplu, ce țin de durata de viață a unei construcții, corelate sau nu, cu reguli și reglementări ce țin de patrimoniu.

Urban memory is related to the identification of images, as a proportion, color, detail, silhouette and atmosphere. Perception of deep space lines is related to the retrieval of objects that defined architectural history and memory locations. The sum of these elements is essential for memory image and its replication in mind.

Identity is related to the 'space sense', and it is the extension from which a person could recognize a space as a distinct existing form, different from another one, being unique, particularity, and having its own characteristics.

The sense depends on the shape space and its quality, but also on culture, temperament, status, experience, and current acuity of the observer. The sense of a particular space will vary for different observers, and their ability to perceive different. The sense of a settlement, the clarity that it could be perceived and identified, the ease with which its elements are in contact with other elements and places, is a coherent mental representation of time and space, and this representation reveals us the existence of a continuous identity, as the sum of maintained past and future identities.

The process of identifying and memory could be defined also through the subtle capacity of the place to accumulate repeated symbols implementations, traditions corresponding to the archetypal models, facts remembering, which connect the universal and present time.

Changes that are brought to a space structure are related to age, power and politics, and in particular to urban policy, to events related to the hazard and disaster theory, or simply related to the life time of the building, related or not, to heritage rules and regulations.

Studii de caz, analize, tipuri de memorie sunt identificate de către autorul articolului de față. Expunerea argumentelor se derulează pe parcursul prezentării exemplilor.

Tip 1: directă, personală, implicită.

Tip 2: informativă sau elogiu, monumentul.

Tip 3: spațial-arhitecturală.

Tip 4: memoria transformată în legendă.

Tip 5: memorii traseu, experiment.

Tip 6: evocatoare, temporal - regenerantă: memorialul.

Study cases, analysis, types of memory¹ are identified by the author of this paper. The arguments will follow the presentation of examples.

Type 1: direct, personal, default memory.

Type 2: informative memory or eulogy; the monument.

Type 3: architectural-spatial memory.

Type 4: memory turned into myth/ legend.

Type 5: memory route, experiment

Type 6: evocative memory, time-renewable memory, the memorial

Paris, Place Vendome

Foto / Photo: http://en.wikipedia.org/wiki/File:Place_Vend%C3%B4me_-_Panorama.jpg

Tip 1: memoria directă, personală, implicită.

Aș vorbi aici despre **locurile cu ‘nume’ care au căpătat semnificația reperului sau pelerinajului urban.**

Dar și de obiectele arhitecturale cu caracter istoric, monumentale, sau evocatoare.

În general acest tip de memorie enunță un concept-reper al locului, asociat cu acțiunea, și se manifestă ca stare a epocii de denumire.

Fie ca sunt locuri sedimentate istoric — genul piețelor marilor orașe europene, sau ‘locuri instant’ de tipul orașelor cu *boom* economic și industrial, aceste spații au fost gândite în sensul reperării lor directe și emoționale. Și cele mai multe sunt întreținute în sensul acestei memorări implicite și directe, prin trasee turistice arhitecturale, evenimente anuale ce implică istoricitatea locului, sau unicitatea.

Intervențiile într-un asemenea sit sunt pe măsura enunțatului spirit al locului - *genius loci*, prin contrast sau prin continuitate.

Type 1: direct, personal, default memory.

I would like to speak at this category about the place with ‘names’ that have acquired the meaning of the landmark or of the urban pilgrimage. But also, I would like to mention the architectural and historical objects, monumental or evocative ones.

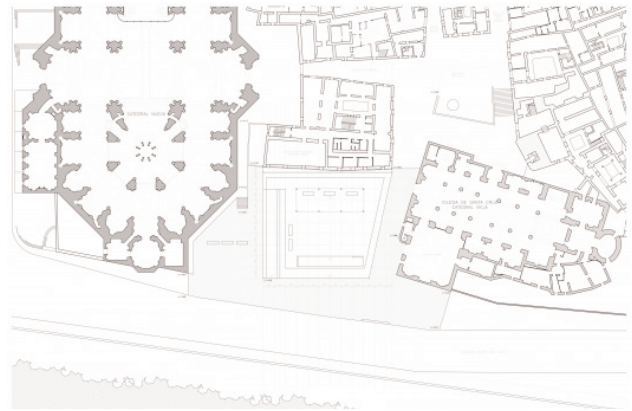
Generally this type of memory enounces a landmark place concept, associated with the action, and it acts as the time designation status.

Whether sedimented historical places — large markets kind from the great European cities, or ‘instant places’ such as sites form the cities with economic and industrial boom, these places were designed for the purposes of their direct and emotional tracking. And most of them are maintained for the purposes of this implicit and direct memory places through architectural tourist routes, annual events that are involving place historicity and uniqueness.

*Interventions within such a site are far equal on the spirit of the place measure - *genius loci*, through contrast or through continuity.*

'Between Cathedrals', Cadiz,
Alberto Campo Baeza arhitect

Foto / Photo: <http://www.archdaily.com/55969/between-cathedrals-alberto-campo-baeza>

Proiectul 'Between Cathedrals' se dorește o intervenție într-un loc semnificativ, istoric al orașului Cadiz, unul din cele mai vechi orașe din Spania — inserția alege să umple spațiul 'gol' dintre noua și vechea catedrală.

Spațiul public, considerat unul de patrimoniu, primește o platformă albă, deschisă către mare și inspirată din conceptul unui vapor, din memoria navigării, dar și amintind de drumul de procesiune al unei săptămâni sfinte.

Arhitectul și echipa sa au dorit să creeze un nou obiect de arhitectură în armonie cu locul și care să se integreze în memoria colectivă și a spațiului Cadiz.

The project 'Between Cathedrals' is desired to be an intervention in a significant site, historical one of the city of Cadiz — one of the oldest towns in Spain; insertion choose to fill the 'gap' space between the new and the old churches.

Public space, considered a heritage one, receives a white platform, open to the sea and inspired from a ship concept, from the sailing memory, but also remembering of a procession path in a holy week.

The architect and his team wanted to create a new architecture object in harmony with the beauty of place, and that is integrated in the collective and also in the Cadiz space memory.

Tip 2: memoria informativă sau elogiu, monumentul.

Statuile și monumentele sunt exemplele specifice ale memoriei informative și elogiului, reperi cunoscute în concordanță cu semnificația lor inițială, și care nu și-au pierdut din memoria sau dedicația inițială (memoria locuitorilor/ trecătorilor).

Adesea, prezența monumentului caută reperul social, și informația culturală dată trecătorului.

Clădirile monument pot fi reperi de identitate națională, cunoaștere a valorilor culturale și umane. Multe clădiri au avut din start, din destinația conceptuală, în vedere tematica monumentală sau cea de reper identitar național, cultural sau arhitectural.

Type 2: informative memory or eulogy; the monument.

Statues and monuments are specific examples of the informative memory and eulogy.

They are known marks in accordance with their own original meaning, and that are not lost from their memory or initial dedication.

Often, the presence of the monument gives/ search for the social mark, and also cultural information of the passers by.

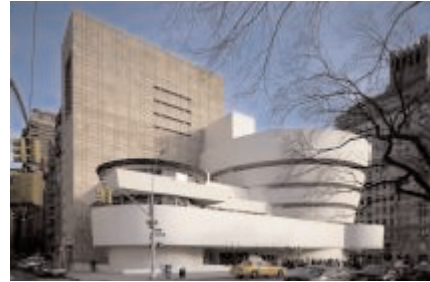
Monument — buildings could be landmarks of national identity, cultural values and human knowledge.

Many buildings have included from the beginning the monumental thematic or perhaps the national, cultural or architectural identity theme.

Neue National Galerie, Berlin, Mies van der Rohe arhitect

Foto / Photo: <http://www.archdaily.com/3869/neue-national-gallery-in-berlin-mies-van-der-rohe>

Guggenheim Museum, NY, F.L.Wright arhitect

Foto / Photo: <http://www.archdaily.com/60392/ad-classics-solomon-r-guggenheim-museum-frank-lloyd-wright>

Londra, Tate Modern, .Herzog&de Meuron arhitecți

Foto / Photo:

http://en.wikipedia.org/wiki/File:Tate_Modern_et_Millennium_Bridge.jpg

RIBA SITE :

<http://www.architecture.com/Awards/RoyalGoldMedal/RoyalGoldMedal2007/TateModern2.aspx>

Inițial o centrală electrică (Bankside Power Station), clădirea actuală Tate Modern, ce găzduiește faimoasă galerie de artă contemporană, este în prezent principala atracție turistică a Londrei.

Clădirea inițială s-a dezvoltat între anii 1947 și 1963, avându-l ca arhitect pe Sir Giles Gilbert Scott; centrala a fost închisă în 1981.

Convertorii clădirii, arhitecții Herzog & de Meuron sunt cei care au implementat funcțiunea actuală și au convertit spațiul într-unul muzeal, extensie a spațiului public urban, dar și punct de reper vizual la Tamisa, dominantă spațială, și punct opus de perspectiva a St. Paul Cathedral.

Clădirea elogiează atât epocă industrială a Angliei, cât și transformarea edificiului într-un monument urban al unei metropole în permanentă modernizare, dar rămânând mereu tradițională prin reperatele culturale. RIBA a acordat Royal Gold Medal în 2007 celor doi arhitecți pentru această realizare.

Originally a central fixture (Bankside Power Station), Tate Modern current building, which in present houses the famous gallery of contemporary art, is in present the main tourists attraction of London.

The initial building was developed between 1947 and 1963, having Sir Giles Gilbert as architect; the plant was closed in 1981.

Converters of the building, architects Herzog & de Meuron are the ones who implemented the current function, and turned the space into a museum, extension of the urban public space, but also a dominant landmark form the riverside Thames, and in opposition with St. Paul Cathedral.

The Building evokes the industrial design age of England, but also the transformation of the building in an urban monument, being part of a metropolis in permanent modernization, but standing always traditional through cultural items.

RIBA awarded the two architects with Royal Gold Medal in 2007 for this project.

Londra, Tate Modern,
.Herzog&de Meuron
arhitecți

Foto / Photo:
bakedmedia.wordpress.
com

Tip 3: memoria spațial-arhitecturală.

Mă refer aici la spații care au intrat în memorie ca spații generice, sau primare, și de la a căror semnificație au continuat să își lărgescă sensurile și conotațiile, în marea lor majoritatea coexistând.

Centrele orașelor, zonele pietonale și meșteșugărești intră la această categorie de memorie arhitecturală — zonă predefinită și omogenă a unui loc/ spațiu.

Caracteristicile ar fi: constanța de stil sau amalgam, ritmul și alternarea armonica; într-un cuvânt, caracterul constant definit.

În ansamblul unor clădiri de factură barocă (foste grajduri), aflate în zona de protecție arhitecturală, profesioniștii de la biroul Ortner&Ortner au amplasat câteva volume de factură modernă, transformând întreg spațiul într-un ansamblu cultural, muzeal, artistic.

Museum Quartier (1998-2001) înglobează 60 000 mp de suprafață muzeală chiar în centrul Vienei, întregind spațiul cultural arhitectural al orașului.

Leopold Museum și **MUMOK — Museum for Modern Art** sunt cele două 'obiecte' arhitecturale de factură modernă, contrastante, care completează atmosfera și statementul artistic al spațiului.

Type 3: architectural-spatial memory.

I'm referring here to spaces that have entered into memory as generic spaces, or primary ones, and from which specific signification they have continued to broaden their meanings and connotations, most of them coexisting.

City centers, pedestrian and craft areas are in this architecture memory category — as predefined and homogenous area or place. Their characteristics would be: consistency of style of mixture, rhythm and harmonic alternation of items, constant character in a word definition.

In a baroque style buildings composition (former stables), situated in the central architecture protected area, architects Ortner&Ortner have located a few new modern volumes, making the entire space into a whole museum and art place.

Museum Quartier (1998-2001) includes 60.000 square meters of museum surfaces in the center of Vienna, complementing the city's architectural valuable and heritage space. Leopold Museum and MUMOK — Museum for Modern Art are the two modern trend style architectural 'objects', contrasting and completing the atmosphere and artistically statement of the space.

Vienna, MQ + MUMOK - Museum Quartier + Museum For Modern Art, arhitecti ORTNER&ORTNER

Foto / Photo: <http://www.m-q.at/645.htm> / <http://www.mqw.at/en/cultural+institutions/mumok/> / google earth.

Copenhaga, Copenhagen Havn — reconfigurarea canalului.

Foto / *Photo*: google earth și © Marina Mihăilă

Copenhaga era acum 10 ani un oraș tradițional de secol XIX. Memoria urbană ținea de texturile și caracterul arhitectural. Activitățile se conectau în genere la spațiul pietonalului central, și la malurile canalului Copenhagen Havn.

Masterplanul de modernizare al orașului a cuprins realizarea de inserții importante culturale și de reprezentare în zona frontului la Copenhagen Havn: extinderea Bibliotecii Regale, realizarea unei Opere Naționale Regale vis-à-vis de Piața Regală — Amalienborg, a unui Teatru Regal, pe lângă alte multe dezvoltări rezidențiale și turistice.

Investiția în spațiul memoriei a vizat tocmai această refacere și susținere a activităților ce se desfășurau în jurul apei — concursuri săptămânale de canotaj ale membrilor comunității, plimbări cu barca și vaporul, plimbări pe faleza canalului, ciclism, petreceri în piața Palatului Regal, în fața Bibliotecii Regale sau în spațiul din fața portului. Deși inserțiile arhitecturale sunt contrastante ca texturi și rezolvări cu fondul construit unitar, acest lucru se realizează într-o manieră nuanțată, și păstrează viața și atmosfera orașului.

10 years ago Copenhagen was a traditional 19th century city. Urban memory was kept into the texture and architecture style. Activities generally was connected to the pedestrian central space and also to the channel banks Copenhagen Havn.

The modernization masterplan of the city included upgrading with new cultural and representative insertions in the banks of this main channel: extension of the Royal Library, a new Royal Opera in opposition with the Royal Square — Amalienborg, a new Royal Theatre, and many others residential and tourist developments.

The investing in memory space aimed precisely this recovery and support activities that took place around water — weekly community members rowing competitions, boating and boat rides on the canal promenade, cycling, market parties in the Royal Palace Square or in front of the Royal Library, or even in the front space of the harbor. Although architectural insertions are contrasted as textures and unitary built fund solutions, this is done in a nuanced manner.

Tip 4: memoria transformată în legendă.

Există spații care se bucură de un trecut fabulos, incredibil. Memoria și istoria pe care au trăit-o par incredibile, deși uneori nu sunt foarte îndepărtate ca timp.

Clădirile care participă la spațiu pot fi ele însele marcate sau atinse măcar de această memorie legendară. Pot deveni ele însele personaje urbane unice prin mesaj, prezență, dar și eveniment spațial.

Prin integrarea / reintegrarea lor în spațiul cultural se aduce legenda în atenția publică.

Edificiu istoric prin excelență, actuala clădire a Bundestag-ului German, a fost edificată în 1894, și a văzut schimbări incredibile politice și de vremuri. A adăpostit Reichstag-ul până în 1933, când a suferit un incendiu major. În timpul războiului a fost una din țintele preferate ale Armatei Roșii, ceea ce a distrus clădirea în cea mai mare parte a sa, aducând-o în stare de ruină.

A fost refăcută în 1961-64 de arh. Paul Baumgarten, în vremea războiului rece, și a separării Berlinului; clădirea aparținând zonei de Vest a orașului.

1989 — reunificarea Germaniei, și implicit a Berlinului, gasește Clădirea Reichstagului în forma optimă de concurs de reconfigurare sub forma unui manifest arhitectural pe măsură, care să o transforme în clădire a Parlamentului German — actualul Bundestag.

Conceptul de remodelare o transformă într-un simbol al noii Germanii, eliberate, transparente, moderne, europene.

Type 4: memory turned into myth/ legend.

There are spaces which enjoys a fabulous past, incredible one. Memory and history they have lived, seem incredible, though sometimes not very distant in time.

Buildings that are involved in the space, could be marked themselves or even touched by this legendary memory. They could themselves become the urban characters, unique through message, presence, but also spatial event. Through their integration/ re-integration in the cultural space, legend is brought in public attention.

Historic building par excellence, the actual building of the German Bundestag, has been built in 1894 and has seem incredible changes in political and times. It housed the Reichstag until 1933, when suffering a major fire, during the war was one of the favourite targets of the Red Army, which destroyed the buiding in the largest part of it, bringing it in a state of ruin.

It was rebuilt in 1961-64 by the architect Paul Baumgarten, in the cold war and divided Berlin times; the building was in the west area of the city.

In 1989 at Germany reunification, that implied also the reunion of Berlin, the Reichstag building was in its best shape for an architectural competition for finding a manifesto at the reasonable scale form, that could have been transformed it in the present German Parliament — Bundestag.

The concept of remodeling transform it in a symbol of a new Germany, issued, transparent, modern, and European.

Deutsche Bundestag, Berlin.

Norman Foster & Partners

Foto / Photo:

[http://en.wikipedia.org/wiki/Reichstag_\(building\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Reichstag_(building))

Tip 5: memorie, traseu, experiment.

Trecerea printr-un spațiu urban poate genera un anumit tip de memorie asupra locului. Și în același timp, trecerea poate fi un experiment vizual, reper.

Locurile cu identitate specifică pot genera necontrolat astfel de memorii-traseu la experiența trecerii prin spațiu.

Peste astfel de locuri predefinite se poate interveni numai în sensul completării tipului spațial definit deja.

Veneția este azi un muzeu în aer liber. Amplasarea sa de tip lagunar, a făcut ca trecerile dintr-un spațiu în altul să fie un experiment similar: legătura de tip 'link', podul.

Amplasarea piețelor, străzilor existente fac ca memoria să fie una de traseu, experiment: în amintirea parcurgerii spațiului, imaginile sunt legate de același clișeu — podul. Experimentarea parcurgerii spațiului nu este aleatorie, ci predefinită, - decât o anumită înșiruire de spații este posibilă fizic. Memorarea traseului este esențială și suportă un număr limitat de combinații.

Pedestrian bridge, Venezia,
Santiago Calatrava arhitect.

Foto / Photo:

http://www.e-architect.co.uk/venice/grand_canal_bridge.htm

Type 5: memory, path, experiment

Passing through an urban area could generate a specific type of memory on space. And at the same time, the switch can be a visual experiment, part and mark of the site.

Places with specific identity could generate such uncontrolled memory-route when experimenting the passing through space.

On such predefined places and sites we could intervene only in the sense of already defined spatial time completion.

Venezia is today an open-air museum. Its lagoon type location has made an predefined experiment the transition from one space to another: the 'link' type connection — the bridge.

The location of markets and existing streets make a path memory, an experiment: in the remembering of the path through space images are connected with the same cliché: the bridge.

The experiment of browsing space is not random, but predefined; only a certain sequence of physical space is possible. Remembering the path is essential and supports a limited number of combinations.

Tip 6: memoria evocatoare, temporal-regenerantă — memorialul

Există locuri evocatoare în sine, sau care au reușit să înmagazineze istorii multiple, spiritualitate, dar și dramă urbană, umană sau globală. În genere spațiul este evocator, format din configurările emoțiilor suprapuse, ce nu pot fi șterse, și nici uitate.

Insertia într-un astfel de spațiu implică regulamente urbane speciale — atunci când este vorba de arhitectura clădirilor.

Implică și tipologii spațial-publice la nivelul comemorării, sau atât la nivelul comemorării și direcționării mesajului spațial-formal.

Este și cazul Memorialului Holocaustului de la Berlin realizat de arh. Peter Eisenman. Suprafața spațiului urban pe care se desfășoară memorialul cuprinde 2711 blocuri de beton așezate în formă de grid spațial, pe o arie de 19 000 mp. Ordinea gridului este în același timp dezordonată, iar parcurgerea fizică a locului poate fi o experiență confuză a unui labirint ce variază ca altimetrie primară; ieșirea din labirint este o eliberare, și adevărata senzație a memoriei spațiale invocate.

Blocurile de beton au dimensiunile de 2.38m x 0.95m x h = 0.2 - 4.8m, sugerând conform lui P.Eisenman ordinea sistemului funerar, ce a pierdut noțiunea umanității și contactul cu oamenii.

Type 6: evocative memory, time-renewable memory, the memorial

There are evocative places themselves, or that succeeded to store multiply histories, spirituality, but also urban drama, human or global drama. In general, space is evocative, formed from the overlapping emotional configurations, that could not be deleted, or forgotten. Insertion in such a special place involves special urban regulations — when it comes to building architecture. It involves also space public typologies at commemoration level, or at commemoration and message-formal space targeting.

Is the case of the Holocaust Memorial from Berlin, realized by architect Peter Eisenman. The urban surface on which the memorial is developed involves 2711 concrete blocks shaped in a spatial grid form on an area of 19.000 square meters. The grid order is in the same time disordered, and natural completion of grid could be a confusing experience of a labyrinth that varies as a primary altimetry. The exit from the labyrinth is a release, and a true feeling of spatial memory invoked.

The concrete blocks have 2.38m x 0.95m x h = 0.2 - 4.8m dimensions, P.Eisenman suggesting the funerary system order that had lost the contact with people.

Holocaust Memorial Berlin. Peter Eisenman arhitect

Foto / Photo:

http://en.wikipedia.org/wiki/Memorial_to_the_Murdered_Jews_of_Europe

Memorii uitate. Memoriile uitate ale spațiului sunt în genere un subiect interesant; dispărute odată cu suportul fizic, sau pur și simplu prin uitare. Tipurile de selecție ale memoriei: amintirile și întâmplările sunt intrigante, combinația lor poate înlocui alte informații+memorii.

În genere ținem minte înșiruirea spațiilor. Când un obiect dispăre din amintirea noastră sau din cea urbană de care era legată, simțim o pierdere, personală sau a spațiului orașului.

“Prezența trecutului în prezent” de care pomenește Marc Augé în cartea sa “Non-Places — An Introduction to Supermodernity” (‘From Places to Non-Places’), este importantă pentru spațiul memoriei orașului.

Spațiile și orașele cu identitate nu și-au uitat referințele, istoria și identitatea, pentru că sunt definite ca ‘locuri’; locuri care nu s-au schimbat, deși s-au transformat.

Ideea de loc implică și ideea de spațiu definit, reperat, identificabil. Ideea de loc implică și ideea de memorie asupra spațiului — ne aducem aminte de el; de acel loc este legată o amintire, fie ea numai imaginea și atmosfera spațiului în sine.

“Dacă un loc poate fi definit ca relațional, istoric și preocupat de identitate, atunci un spațiu care nu poate fi definit ca relațional, sau istoric, sau preocupat de identitate ar fi un ‘non-place’” Marc Augé , “Non-Places — An Introduction to Supermodernity”

Prin uitarea memoriilor, spațiul poate deveni un non-spațiu — ‘non-place’.

Memoriile uitate ale spațiului pot cauza un gol în spațiul memoriei urbane, a istoricității sale, și implicit o transmitere ineficientă a reperelor și codurilor pe care orașul le emite la nivel de reprezentare.

Memoriile uitate pot fi cauza unei **amnezii urbane**, generată de înlocuirea simbolisticii unui reper arhitectural sau monumental.

Forgotten memories. *Forgotten memories of the space are in general an interesting subject; disappeared together with the physical support, or simple by forgetting. Memory selection types: remembering and stories are intriguing.*

In general, we remember the sequence of the spaces. When an object disappeared from our memory or the distinct was bound, we feel a loss, personal or from the city area.

‘Presence of the past in present’ from which Marc Augé starts the argument in his book “Non-Places — An Introduction to Supermodernity” (‘From Places to Non-Places’), is important for the city space memory. Places and cities with identity did not forgot their references, history and identity, because they are defined as ‘places’; places that are not changed in time, although they transformed.

The idea of place involves also the idea of defined space, marked, identifiable. Idea of place involves also the idea of memory instead of space — we remember it, of the specific place a memory is connected, or even an image and atmosphere of the space itself.

“If a place could be defined as relational, historical and concerned with identity, then a space that could not be defined as relational, or historical, or concerned with the identity should be a ‘non-place’” Marc Augé, “Non-Places — An Introduction to Supermodernity”

By forgetting memories, space may become a non-space, a ‘non-place’.

Forgotten memories of the area could cause a gap in the urban memory, of its historicity, and through it, an inefficient transmission of the city landmarks and codes that are issued at the level of representation.

Forgotten memories could be the cause of an urban amnesia , generated through an architectural or monumental landmark replacement.

Lipsa memoriei. Locurile fără memorie nu sunt atrăgătoare. Lipsa memoriei le face seci prin lipsa poveștii, sau pur și simplu 'greu de digerat' și apropiat. Fără memorie, scenografia urbană nu își are obiectul, la fel ca un decor de teatru unde piesa nu s-a jucat. Fără memorie, identitate spațială evocatoare și orientată, spațiul este asemeni unui organism care nu ființează, nu respiră.

"Ipoteza inițiată aici este că supermodernitatea produce 'non-places', spații care nu sunt ele însele locuri antropologice și care, spre deosebire de modernitatea Baudelaire-iana, nu integrează locurile inițiale: în timp ce acestea sunt listate, clasificate, promovate ca status 'locuri-ale-memoriei' și determinate ca la o poziție circumscrișă și specifică." Marc Augé, "Non-Places — An Introduction to Supermodernity". Mall-urile, autostrăzile, spațiile de relaxare din aeroporturi, benzinăriile, toate sunt identificate de Marc Augé ca 'non-places', spații care nu produc emoții, și în consecință, nu produc amintiri. Inserțiile de arhitectură ar trebui să urmărească păstrarea memoriei locului și a timpului orașului. Arhitectura nouă nu poate fi decât o completare a spațiului deja definit, care să păstreze aceeași atmosferă și muzicalitate.

"[...] un environment este 'arhitectura obiectelor care ne înconjoară'. Această idee mi-a apărut în minte: ideea de a crea o clădire, sau un mare ansamblu de clădiri, sau chiar un obiect mic, care să facă parte din mediul obiectelor înconjurătoare." (Peter Zumthor "Atmospheres: Architectural Environments - Surrounding Objects")

Recuperări de memorie. Managementul și conversia memoriei. Recuperările de memorie în spațiul public au în genere rol social, antropologic, dar și o recuperare în sensul restaurării identității culturale. Recuperarea memoriei se poate referi la refacerea unui link temporar sau al unuia spațial, sau comun a celor două componente.

Lack of memory. Places without memory are not attractive. Lack of memory makes them dry through telling no story, or simply "hard to digest" and close. Without memory, urban scenography has no object, similar to a theatre décor where play has never act. Without memory, evocative and oriented spatial identity, urban place is like a body which exists, not breathing.

"Initial hypothesis here is that supermodernity produces 'non-places', meaning spaces which are not themselves anthropological places, and which, unlike Beaudelaire modernity, do not integrate the initial places: while they are listed, classified, promoted as status 'places-of-memory', and defined as a circumscribed and specific position." Marc Augé, "Non-Places — An Introduction to Supermodernity".

Malls, highways, recreation space in airports, gas stations are all identified by Marc Augé as 'non-places'; places that do not produce emotions, and therefore do not produce memories.

Architecture insertions should follow the memory of place and the time of the city. New architecture could only be a completion of the space already defined, that retain the same atmosphere and musicality.

"[...] an environment is the 'objects architecture that surrounds us'. This idea came to my mind: idea of creating a building or a large group of buildings, or even a small object that will be part of the environment surrounding objects. "Peter Zumthor" "Atmospheres: Architectural Environments - Surrounding Objects"

Memory recoveries. Memory management and conversion. Recoveries of memory in public space have generally a social role, and also a retrieve in the sense of cultural space identity restoration.

Memory recovery may refer to the restoration of a temporary link or a spatial one, or even common of the two components

Managementul și conversia memoriei sunt soluția pentru spațiile urbane agresate ireversibil. Plusul de concept de vindecare al spațiului va fi unul consistent, meditativ-contemplativ, atât în sensul recuperării, cât și în sensul regenerării pe un fond de idee centrală de nou, renaștere, noua semnificație a spațiului, reorientarea mesajului agresiv.

Memoria ține de atmosferă, iar atmosfera poate fi generată, așa cum enunță Peter Zumthor pe parcursul cărții sale, succesiv, "Atmospheres: Architectural Environments - Surrounding Objects", și ține de: 'magia realului', 'esența arhitecturii', 'compatibilitatea materialelor', 'temperatura spațiului', 'obiectele înconjurătoare', 'simțul între compoziție și seducție', 'tensiunea dintre interior și exterior', 'nivelul de intimitate', 'lumina lucrurilor', 'arhitectura ca mediu înconjurător', 'coerența spațiului și 'frumusețea formelor'.

Memory management and memory conversion are solutions for irreversible assaulted urban spaces. The added space concept of healing will be a consistent one, thoughtful, contemplative, both in terms of recovery and for the purpose of regeneration on a central idea fund of new revival, the new meaning of space, redirecting aggressive message.

Memory refers to atmosphere, and atmosphere could be generated, as Peter Zumthor enounces through his book, "Atmospheres: Architectural Environments - Surrounding Objects", successively: "magic of real", 'architecture essence', 'space temperature', 'surrounding objects', 'the sense between composition and seduction', 'tension between interior and exterior', 'level of intimacy', 'the light of things', 'the environment architecture', 'the coherence of space' and 'beauty of forms'.

Bibliografie / Bibliography

- AUGÉ, Marc, *Non-places: introduction to an anthropology of supermodernity*, 1995 Verso Books, London, UK, ISBN 978-1844673117
- BRANZI, Andreea, *Architecture is not the art of building, it is a very complex discipline, interpreting history, technology, and the changes in society*, 2007 Museo Alessi, Maurizio CORAINNI, Mantova, Italy, ISBN 978-88-7570-151-2
- CLIFF, Stafford / De CHABANEIX, Gilles, *Arta de a trăi în oraș*, 2008 Humanitas, București, Romania, (first edition: 2007 Thames & Hudson, London, UK), ISBN 978-973-50-1908-2
- ZUMTHOR, Peter, *Atmospheres: Architectural environments - surrounding objects*, 2006 Publisher: Birkhauser Verlag AG, Germany, ISBN-13: 978-3764374952